

GORJE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

God. VI.

KAZNER, 26. LISTOPAD 1948.

ISS. 10.

„Velika Vjera, endost
je anđelima: Božjim se
jednoga grješnika, čep
čini pokoru: Luca
(15, 10)
Priložna iz Glasnika
Sv. Mise

OSAMLJENI UČITELJ

MOLI S POUZDANJEM

Nezapamtiti prizor. Jedno je. Pred
auditorom Filatovom stoji Učitelj.
Glava Mu je trajem okrunjena. Lice
krvavo obličje. Tijelo ranama po-
kriveno. Obnašaju Ga pogrdama.
Bijem izbičava. Neizmjerio mnogo
pati. Muz je boli. Sam je i napušten.
Nekad su Mu tisuće slavu pro-
sile. Jer je boleznike ozdravljivao.
Djeca blagoslivljao. Mrtve ukrišivao.
Stjepanovo tjele. Glasno nahranjivao.
Nekad Ga bijedalo učiniti kra-
nje. A On uste i uzade na goru.
Da bude sam. Nekad su Ga slušali.
Zaboravili pri tom na hranu i piće.
Jer im je govorio riječi vječnoga si-
zota.

Nekada su Mu na svečane dane
odrasli prostrali haljine po putu.
A djeca klicala pjesma: »Hoana, si-
na Davidova, blagoslovljena, koji do-
đe u ime Gospodina! A sada je iz-
bičevan. Trnjam okrunjen. Na smrt,
strašotnu smrt na križu osuđen. I ni-
jedna usta se ne otvoreše, da Ga bra-
ne. Nijedan ne glas ne podiže, da se
za Nj sauzme. On stoji sam. Ali do-
stojanstven u toj osamljenosti.

I davno prije je On bio sam. Uvijek
je bio sam. Iste je uvijek osam-
ljenim putevima. On je tražio, lju-
bio i nalazio osamljenost. Sam i da-
leko od vreve i ljudske buke dođe
iz tih i mirna Betlehema, iz spije
među svijet.

U samoći se toliko puta povlačil iz
mnogstva ljudi za svečanih dana. I
noću, kad su drugi spavali, molio se
u samoći na visokim brežuljcima.

Sam je i obdaca od ljudi prolazio
ulicama na Golgotu. Sam je nosio
svoj križ. Sam je bio i u tuđem gro-
bu. Sam je bio i u slavnom času sve-
ga uskrsnuća.

Kako li Ga boli, što su Ga Njegovi
vlasiti učenci ostavili! Bolesnici
nisu mladi više na svoje ozdravlje-
nje. Grešnici i grešnice nisu se više
sjećale Njegova mišardca i blagosti.
Kao da ništa nisu primili od Gospo-
đa. Kako Ga je to moralo potišiti
i žalostiti!

Učitelj je volio samoću. U samoći
ima nešto čudnovato veliko. Velike
duše su bile uvijek osamljene duše.
Osamljenost jednoga od najvećih
umjetnika svijeta Michelangela ma-
lo je ljudi razumjelo.

Jedan od najvećih pjesnika Dante
Alighieriivio je i prolazio osam-
ljenim i nepoznavan ulicama u pro-
gonstvu grada Ravene (Italija). A
kad mu se započela pronositi slava
zbog njegova životna djela: Božan-
ska komedija, još su uvijek djeca
po ulicama za njim osamljenim vi-
kala: »Gledajte ovoga čovjeka, koji
je već bio u paklu. Božanska ko-
medija je naime imala tri djela: ona
obraduje nebo, pakao, čistilište.

Kad je kardinal Newman (Nju-
man) umirao, poslao je svoju redov-
ničku braću van iz sobe riječima:

»Kadšto samo, ja mogu sam umri-
jetiti!

Veliko duše su samo. Ono ne ide
putevima drugih. Drugi namo njih
ne stinjavu. Ne razumiju ih. Ne si-
leđu njihove misli.

Osamljenost je napokon naša ko-
načna sudbina. Mogu nas drugi lju-
biti, štiti, pomagati, unapređivati i
zaštitivati. Mogu us nas biti roditel-
ji, braća, rođaci, prijatelji. Ipak je
naša duša u svojoj najdubljoj nutri-
nji sama. Sama sa svojim Bogom.
Sama sa sobom. Naše najdublje mi-
slji su osamljene. Ne znaju ih drugi.

Često se naše lice smije, a sero
plače. Često nas izvana hvale, a u na-
šoj nas nutrinji savjesti koži. Često
nas stotine okružuju, a mi se očajno-
no osamljeni. Kao što je bio osam-
ljen naš Učitelj na stepenicama
Filatove sudnice.

Našu najveću bol, našu najdublju

žalost spoznaje osamljeni. Drugi su to
ne znaju. Samo Bog to zna, još
je uvijek s nama. On je duša naše
duše.

I kad nas Učitelj naš posve da po-
čemo osamljenim putevima, Bog je
s nama. On nam pomaže nositi na-
še krišve. Otakliva naše brige. S
nama bojuje naše borbe.

Čudnovato je putovanje po magi-
ma. A život je često tako osamljen,
kao da smo na maglenim neprozir-
nim putevima.

Ne budimo zato ogorčeni. Ne tu-
limo se. Neka nas Požja drži. Ona
ne da, da nam se noga spotačne o-
kamen. Imademo li to na pameti,
onda možemo biti srušiti. Bog je na-
ime naša najveća snaga, Bog je na-
še najveće bogatstvo. Bog je naš naj-
bolji prijatelj.

Podimo dakle i osamljenim vesele
za našim osamljenim Učiteljem!

SVETA MISA

Nema sv. Mise bez »Konfiteora«. On
svećenik i vjernici svjetlani su, da su
neodoljivi uspeti se na Križevac, da
opitaju »žrtva« i »mohotivni« i »griješni-
Božjega. Skrušeno nastave u Konfiteo-
ru moliti: »Zato molimo Bi. Mariju
vazda Djevicu, blaženoga Mihovila, ar-
handela« itd. Ova skrušeno ispovijeda-
nje grijeha, ovo iskreno kajanje i
prošnja budu nagradni oproštenje.
O kako je bio usrećen onaj raskajani
rabožnik na križu, kad je priznao svo-
je grijehe i pouzdano molio Isusa. Cuo
je, kako mu Isus progovara: »Još da-
nas bit ćeš sa mnom u rajcu. U tamnu
noć naše duše dopre, nakon ispovijedi
i pokajanja svijetla zraka oproštenja.
Svećenik se uspravi i molit: »Smilovao
vam se svemoguć Bog i opustio vam
grijehe vaše i prveo vas u život vječni,
a vjernici s pouzdanjem dodaju:
»Amen«, t. j. tako neka bude, kako je
svećenik molio. Svećenik ohrabren
Božjim mišardem izgovara preutječne
riječi: »Oproštenje, odrešenje i opu-
štenje grijeha naših podao nam svemo-
gući i milosrdni Gospodin! Vjernici
opet poručuju: prošnju riječju: »A-
men«.

Spasitelj je Isus Krist nakon svoje
molitve u Getsemanskim vrta ustao
okrijepljen i, vedar. Tako lica molitve
odnjane svećenik i vjernici, jer su po-
mireni s Bogom. Misalnik se uspinje stu-
benom do Križenika. Dok uzal, širi ru-
ke i opet ih sklapa kao da bi bilo sku-
plj seca svih primirnih vjernika te ih
pomilje Bogu na Križenik. Uzlažeći po-
novno molit oproštenje govoreći: »Uz-
mi od nas, molimo Gospodine, naša
bezakonja, da budemo dostojni umrići u

svetinjnu naš svetinjama čistih srđaca.
Kad apćenik dođe do sredine Križenika,
sagne se i poljubi Križenik. Očar
svećenika zamoga »Gospodine, Isusa
Krista. Neka samo pazi, da taj cjelov
ne bude cjelov kojim je nezretni Juda
izdao Isusa! Svećenik zato opet molit:
»Molimo te, Gospodine, da se udosto-
jiš po zaaslugama svetih tvojih, kojih
se moći ovjđe nalaze, i svih svetih ot-
pustiti tve grijehe moje Amen.« U sredi-
šnji Križenik pohranjena su kao u
grobu »vrtaci t. j. moći svetih muče-
nika, koji su na slavu Božju žrtvovali
svoj život.

Svećenik zatim poazi na strauu Kri-
ženika, prekrsti se i iz misne knjige
molit odlomak iz Sv. Pisma, obično ko-
ji redak iz psalma U tom odlomku, ko-
ji se zove »prištup«, sadržana je glav-
na misao i svrha dotučne svetkovine.
Misalnik se opet vraća u sredinu Križenika.
Ova krestanja svećenikova od
sredine Križenika na jednu stranu pa
na drugu stranu Križenika podsjećaju
nas, kako su Isusa Krista povlačili s
Maslinskog vrta Kajfi. Ponciju Pilatu,
kralju Irudu i opet Pilatu, ulicama
grada Jerusolima na goru Kalvariju.
U svećenika i u vjernika, međutim
podjednako raste čežnja za oprošte-
njem grijeha. Čežnja postigne svoj vr-
hunac, kad svećenik i vjernici uprav-
ljaju saronom presv. Trojstvu duboke
vapaie govoreći nazimljenje: »Kirie e-
leison, Christe eleison! i t. d. Gospo-
dine, smiluj se, Kriste smiluj se«! Vap-
aji ponavljaju svakoj božanskoj oca-
bi, po tri puta. Osobito ganuljivo dje-
luje, kad se vruće vapaie vjere dobro
uvježbani zbor u umjetničkoj skladbi.

Pedeseti godišnjica fotografiranja Isusova platna

Godine 1898. bila je u Turku predre-
na izložba crkvenih umjetnina. Tom je
prilikom bilo izloženo Platno, u koje-
mu je bilo zavijeno Isusovo tjele, kad
se položilo u grob. Za vrijeme izložbe
je Platno bilo prvi put fotografira-
no. Slika nije uspjela radi slabog osvjet-
ljenja. Nakon tri godine Platno je opet
bilo slikano s četiri ruke. Dviju su za-
bilo dovoljno, kad je fotograf Secondo Pia
razvijao fotografsku ploču, na negativu
se odmah pokazao pozitiv tjele Isu-

sova. Fotograf je bio toliko uzbuđen,
da mu je fotografska ploča skoro ispala
iz ruke, kad ju je promatrao na crve-
nom svijetlu. Moglo godina kasnije je
je, s rado pripovjedo o ovom trenutku i
pokazivao posudu, u kojoj je razvio
Platno. Od god. 1908. prijavili su se mnogi
naučni radovi oko sv. Platna, a ne-
davno je na kongresu katoličkih liječ-
nika u Lisabonu naučna rasprava po-
tvrdila istinitost ove sv. moći.

Sv. Jakob apostol veli (4,3): »Vi mo-
lite, ali ne čete dobiti, jer niste molili.«
Da nam molitva bude uslišena, treba
da imamo vjeru, pouzdanje. Sv. Toma
Akvinski kaže, da snaga molitve poč-
va na vjeri, t. j. na pouzdanju, da čer-
mo od Boga zaista primiti, što molim-
o. To pouzdanje temelji se na Bož-
joj dobroti i obćanoju. Bog je dobar,
pa nam hoće pomoći. On je obćao da
će nam molitva uslišiti, dakle primiti
ćemo što molimo. Ne može biti nepo-
vjerena, nego najveće pouzdanje. Gos-
podin Isus kaže: »Sve, što budete ma-
lili s vjeron, dobit ćete« (Mat. 21, 22).
»Onomu, koji vjeruje, sve je moguće«
(Marko 9, 23). Sveti Jakov kaže o
onomu, koji hoće da to izmolit od
Boga: »Neka molit s vjeron, bez
sumnje; jer tko sumnja, sličen je valtu
morskom, koga vjeter giba i tjera na-
okolo. Neka takav čovjek ne misli, da
će od Gospodina što primiti« (Jak. 1,
6-7). Sv. Augustin primjećuje: »Kad
manjka vjera, molitva je uzaludna.«
Vjera je duša molitve. Ona joj daje
život, snagu i uspjeh. God vjera ma-
niska, molitva gine i umire.

Spasitelj ističe snagu vjere u molit-
vi ovako: »Zaista Van kažem, tko re-
će ovome brdu: Digni se i baci se u
more, i ne posumnja u srcu svojemu,
nego urvuje, da će se ispuniti nje-
gova riječ, bit će mu. Sv. Matilidi
daje je Spasitelj ovu izjavu: Sve, što
netko od moje dobrote očekuje sa »ve-
roćom vjeron i nepokolebivom nadžom,
dubit će, pa i više nego molit. Ne mogu-
da uskratit nešto ovome, tko s taj-
vnom raspoloženjem nešto od mene
moli.«

Tko je dakle naučao da moli, nekima
mliti prije na Božju dobrotu, a zatim
na Njegovo neprevratljivo obćanje. Iza
toga neka pobudi čin nepokolebivo
ufanja, koje treba da odstrani svaku
sumnju. Takovim raspoloženjem duše
neka prinese Bogu svoju molitvu, ne-
ju ponavlja bez sustajanja iznova i iz-
nova, i sigurno će sve od Boga izmoliti.

Marijino pohođenje u slikarstvu

(2 VII.)
Pohođenje blažene Djevice Marije
manje se prikazuje u slikarstvu.
Kratko vrijeme prije Isusova poro-
đenja Marije je pohođila svoju ro-
đakinja Elizabetu. Ova primi i podrži
blaženu Djevicu pred svojom kućom.
Često puta se nalaze službenice, a me-
đu njima također i sveti Josip i Za-
harija, pet ovolom susretu, dapače i pri
zagrijaju ovih dviju svetih žena.

Nekle slike pokazuju Mariju, gdje
počiva na putu k Elizabeti.
Kod prikazva pohođenja starija nje-
mačka umjetnost, prekorajuća na ne-
običan način granice dobrog ukusa
prema duhu svoga vremena. Prikazva,
na kojima se pojavljuju mnogobrojna
zvijezda ili lebede anđelji u svijetlu
zraku nad likovima žena, još su podno-
ljive iz nužde, ali nisu više podnosljive
ovne prikazbe, koje nisu prirodne, nego
su prosto usiljavanje nekog osjetljivo-
sa simbolizma (predočivanja).

Od novijih slikara na ovome mjestu
su vrijedni spomena: Karlo Müllner
(1818.-1893). On je plemento izvršio
zadatak. Josip Führich (1800.-1878)
pjesnički je naslikao »Mariju prijetas
preko gore na putu k Elizabeti«.

TAGORE O BOGU

Božja prisutnost
 "Še da j... Ti se molim, da bi me
 pogodile pogelje, nego da ih prodi-
 vama bez straha. Ne da, da prosjeham,
 da bi mi bolj prestale, nego da mi
 oće, koje će ih svladati. Ne da, da
 budim otvorena na životnom boju, to
 nego da se uzdam u vlastitu snagu. Ne
 da, da Te držeću od straha zapostavi-
 ta, da me spasiš, nego da ustajem u bor-
 bu. Ne da, da budem kukavica, koji
 gleda Tvoju milost samo u uspjehu, ne-
 go da, da upoznam vlast Tvoje ruke
 u svojim neuspjehima" (Berba)

Vešaj se Bogu
 "Pod besmrtnim prilikom Tvojih
 grča moje malo srce gubi granice, te
 gađa neizrecivo riječi. Primam Tvoje
 beskonačne darove svojim malim ru-
 čicama. Prošao si otad, a Ti nepresta-
 no šiljevaš, a uvijek ima prostora, da
 se napunja.

Moje srce čezne, da se u pjesmi sje-
 ćam s Tobom, ali uzalud, ono ne zna
 čuti od glasa. Zboriti htejed, ali jezik
 me čini da se pokori pjevu. Tako zava-
 rem kriknuh u beskraje i mreže svoje
 pjesme zapleo srce moje, o Učitelju
 moji!

O Ti, života života mog! Nastojati
 uvijek, da mi tijelo bude puno čistoće,
 jer znam, da je dah Tvoj na mojim
 očima živ. Nastojati uz vazu, da ne-
 čistoća bude daleko od misli, jer znara,
 da si Ti istina, koja u mome duhu ras-
 pljuje svjetlo razuma. Neka bude
 vječna moja čežnja: Objaviti se u svo-
 je, što činim, kad sam u Tvoju
 ruku umadu, djela oslobući moć.

Znam, da Te raduje moj pjev. Znam,
 da te kao pjevač mogu preda Te stupa-
 ti. Osmajnem radoću pjevanja zabora-
 viti tako. da Te zovem prijateljem,
 Tebe, koji si moj Stvoritelj.

"Usluži mi molbu, da nikad ne izgum-
 lam blagoslov i dar, da samo jedno i
 glavno moram spoznati, a to si Ti
 (Gitanji).

Stava Bogu
 "Zavrat će lina Tvoje, kad budem
 osamljen sjedio u ejeni svojih štimovih
 misli. Inenovat ću ga bez riječi, in-
 novat ću ga bez razloga. Ta ja sam
 kao djete, koje zove svoju majku sto-
 linu puta, te je vječno samo zato, što
 može kazati: Majko" (Berba)

**SMRT KNJIZEVNICI SIGRID
 UNDET.** U mjesecu lipnju umrla je u
 71 godini života norveška književnica Sig-
 rid Undset. Sigrid Undset poznata je
 širom svijeta po svojim romanima, za
 koje je 1928. g. dobila Nobelovu nagra-
 du za književnost. Kao protestantska
 žena odlikala se u književnici vjerno
 Najpoznatiji su joj roman: »Projeće i
 »Kristina prije obraćenja, a »Olaf,
 »Andusov sin« i »Gorući grm« poslije
 obraćenja. Neki roman Sigrid Undset-
 ove prevedeni su i na hrvatski jezik.

U MÜNSTERU se 24. listopada 1948
 slavila trisostogodišnja »svetofalska
 mitra, kojim je 24. X. 1648. svršio »Tri-
 desetogodišnji rat«.

(Bjelčica na 8. strani)

mučenici se smrti. No kako protumačiti
 njegovu mudrost i produhovljeće.

Petar govori Pontu, Kapadociji, Azi-
 i i Bitinji: o preporodu u Kristu.
 Govori: »Njega ljubite, i ako ga ne
 vidjete, u Njemu vjerujte, i ako ga ne
 gledate, ali vjerujte u Njega blistat će
 njeg neiskazanom i proslavljenom radošću,
 kad postignete nagradu svoje vjere,
 spasenje duša«. Savjetuje, da sveto ži-
 ve, govori o zajednici s Kristom. Opo-
 mnjuje. Dokazuje, da je evanđelje bo-
 žanskoj podjela. Proroci objavljive
 (časti dolazak Kristov. Ali će doći dan
 Gospodnji! kao taj, u koji će nebo a ve-
 likom bukom proći, a počela će se od
 vatre rastopiti, i zemlja i djela, što su
 u njoj, izgoreći će. Kada će se tako
 ovo raspasti, kako treba da sveto živite
 čekajući dolazak dana Gospodnjega.
 Kako ćemo ovo rastumačiti?

Nitko drugdje, nego sagruvati što ga-
 ruje pred plamenim jezikom, kao što je
 učinio Petar, kada se napunio Duhom
 Svetim.

PRODAJA. Prodaje se 11 svezaka sa-
 branih djela Sv. Augustina. Istađeje
 1946. godine u Lisou. Veliki format. Po-
 štanje informacije u pravu »Gore srca«.

Iz katoličkog svijeta

R. A. P. T. E. tako se skraćeno
 zove nova međunarodna agencija, koja
 je nedavno osnovana u Amsterdamu
 (Holandija) s ciljem, da omogućiti pu-
 tovanja misionara u prekomorne kraje-
 va na najbrži i najudobniji način.

12.000 HODOČASNIKA prijavilo se
 u Austriji za putovanje u Rim prilikom
 proslave Svete Godine. Do sada se i u
 nekoliko Batavije prijavilo oko trideset-
 tak osoba, koje će stići u Rim za vrijeme
 Uskrsnih blagdana 1950. god.

FILM ZA MIR U SVIJETU. Ame-
 rička redovnica Mary Clareton napisa-
 la je nedavno tekst za novi film, ko-
 jemu će biti sadržaj boba za mir i
 međunarodnu suradnju u svijetu.

NOVU KATOLIČKU GIMNAZIJU u
 Kopenhagenu (Danska) otvorili su ne-
 davno njemački izasovci, Danska je po
 svom stanovništvu u velikoj većini pro-
 testantska zemlja.

**NAGRADE ZA POLJSKE KATO-
 LIČKE RADNIKE** na polju katoličke
 književnosti i publicistike podijelio je
 nedavno poljski katolički episkop u
 vjani od milijun poljskih zloti. Nagra-
 da je 20.000 zloti dobio je Juraj Za-
 wiechcy za kazališni rad; drugi na-
 gradu od 150.000 zloti došli su roma-
 nopisac Grabski, pjesnik Bak i Jan Pi-
 nowarskiy kao urednik poljskog kato-
 ličkog tjednika »Tygodnik Powserch-
 nys«. Nekoliko drugih manjih nagrada
 podijeljeno je među ostale zaslužne
 poljske katoličke kulturne radnike.

BIBLIOTEKA dominikanske Bibli-
 ske škole Francuske i arheološkog
 društva u Jerusalemu koja sadrži oko
 35.000 svézaka, sretno se sačuvala od
 požara, koji joj je zaprijetio tokom ne-
 davnih borbi u Svetoj Zemlji.

IZ NJEMAČKE su poslije svjetvska
 krta krenula za mislje 82 misionara i
 516 časnih sestara

BISKUPOM U LIMBURGU (Njemač-
 ka) imenovan je Wilhelm Kempf, žup-
 nik biskup Sv. Duha u Frankfurtu na
 Majni. Kempf ima 42 godine.

PLO XII primio je u audijenciji
 učesnike kongresa za gradnju stanova.
 Za »upani sa bil i poslovanje i radnici
 iz 20 država i kontinenta« govorio je
 Otac govora je na francuskom jeziku,
 a naglasio je potrebu, da kod gradnje
 stanova, koja hoće biti socijalna, ne
 smije glavnu ili čak jedinu ulogu igra-
 ti pitanje cijene, već potreba obitelji po
 zahtjevu ispravnog morala. Neka se
 ne gura u stanovi, u kojima nalazimo
 svaki komfor, samo ne misle za djecu.

PLO XII primio je 2. travnja, na
 dan svog slatnog jubileja, ministarva
 50.000 školske djece.

ZA KATOLIČKE ŠKOLE. — U fran-
 cuskoj pokrajini Elzas održano je na-
 rodno glasanje o tome, da li da se i
 dalje zadržat katoličke škole. 85% gla-
 sa je dalo svoje glasove za to, da se
 katoličke škole održe i da se djeca od-
 gajaju u katoličkom duhu.

NOVA SVETICA. — Dne 5. svibnja
 o. g. Sv. Otac je u Bazilici Sv. Petra
 predložio novu biskupiju, imenujući
 Veronac, Francuskinju, onajvnuču re-
 da »Kćer: blažene Djevice Marije«. Sv.
 Ivana de Veronac je bila udata, i ka-
 da joj je muž umro, povukla se u sa-
 mostan i osnovala imenovani red, koji
 se brine za odgoj djevočji.

MISIJSKI KONGRES. — Prigodom
 Svete Godine održava se u Rimu u ruj-
 nu o. g. međunarodni misijski kongres
 Kongres će se svetveno zaključiti na
 blagdan Male Gospe 8. rujna o. g.

SVJEČANOST U FATEMI. — U pris-
 utvstvu velikog broja visokog klera od-
 čeli su u Fatemi veliku svečanost 13.
 svibnja o. g. kao godišnjicu prvog uka-
 zanja Majke Božje. U ovoj svečanosti
 je sudjelovalo više desetina tisuća ho-
 dočasnika iz Portugala i ostalih europs-
 kih zemalja.

KARDINAL FRINGS, nadbiskup
 kölnski, koji je proveo svoje praznike
 u benediktinskom samostanu Etal (u
 južnoj Bavarskoj), vratio je na povrat-
 nik u Köln u Stuttgartu posjet evange-
 ličkom biskupu dr. Wurmu.

OBRAČUN JAPANSKI UČENJAKI.
 — Profesor povijesti na tokijskom sve-
 učilištu Cikajamo obratio se je na ka-
 tolicizam i u travnju o. g. je bio »kr-
 šten u Tokiju skupa sa cijelom svojom
 obitelji.

† KARDINAL Mgr. SUHARD. — U
 noći 29. svibnja o. g. umro je u Parizu
 nadbiskup kardinal Pariz. Mgr. Su-
 hard, bolovao je od srčanog udara. Bo-
 list je bila krenula na bolje, ali je
 došlo do klijunat srca. Mgr. Suhard je
 imao 75 godina i prošle godine je sla-
 vno svoj slatni svećenički jubilej. Za
 paritskog kardinala nadbiskupa je bio
 imenovan 1949. poslije smrti kardinala
 Verdiera. Počle je jedne svećeničke ob-
 jekt u Bretanji. Svi glavari francuskih
 vjeroispovijesti izrazili su svoje dubo-
 ke sažaljenje povodom kardinalove smrti.
 Vrhovni Rabin Francuske je u svom
 sažaljenju naročito podvukao pomoć, ko-
 ju je kardinal Suhard pružio Židovima
 za vrijeme nacističke okupacije Fran-
 cuske.

FAPINA BULA. Zadržani dana
 svibnja u pet rimskih bazilika bila je
 pročitan na svetoj misli Fapina bula
 o otvaranju Svete Jubilarne 1950. go-
 dine. Prema Papinoj odluci Sveta Go-
 dina započinje danom 25. prosinca 1949-
 dakle na dan Božića, a završava se 25.
 prosinca 1950. Svaki onaj, što u toku
 ove Svete Godine posjeti pet rimskih
 bazilika i tamo izmoli tri Očenasa, tri
 Zdravja i tri Slava Ocu i Aposto-
 lskom Vjeronjaju, uz to još jedan
 Očenasi, Zdravu Mariju i Slavu Ocu
 na nakanu Sv. Oca dobiva potpuno opro-
 štenje.

HODOČASCI IZ AMERIKE. — Ka-
 ko iz svih katoličkih krajeva svijeta ta-
 ko se i iz Amerike sprema veliki broj
 hodočasnika da prigodom Svete Godine
 dođu na grobove apostolskih Petaka
 u Rim. Američko društvo za čezne
 transporte odredilo je veliki broj mje-
 sta za hodočasnike, koji će putovati u
 Rim zračnim putem. Bačuna se, da će
 iz Amerike tokom Svete Godine hodo-
 časniti u Rim više stotina hiljada ka-
 tolika.

**FRANUSKI SUBARISTIČKI KON-
 GRES.** — Dne 15. svibnja o. g. na sv-
 ran je način zaključiv u nacionalni
 Euharistički Kongres u Peru. Tom
 prigodi je Sv. Otac preko radija uputio
 Peruancima naročitu poruku, koju je
 preko zvučnika slušalo mnoštvo uče-
 snika u glavnom gradu Peru-a. Učesnici
 ovog kongresa mogli su razusjeti Sv.
 Oca, jer je on ovu poruku govorio na
 španjolskom jeziku.

**VRAĆANJE INDIJSKIH KRŠĆANA
 KATOLIČIZMU.** T. sv. kršćani sv.
 Tome, koji se u južnoj Indiji nalaze
 već više stoljeća, sve više pristupaju u
 krilo prave Krške. Nedavno je tamo za
 njih otvorena još jedna biskupija, bu-
 dući da broj povratnika prema 50.000.

NOVO IZDANJE TOMINE SUME.
 Kod talijanske nakladne kuće Marietti
 izišlo je ove godine novo kritično iz-
 danje teološke »Sume« sv. Tome Akvinsk-
 skog, i to u 4 svezaka. Kritičko izdanje
 pripremio je prof. Carmello Volumi
 (svetci) od IV.—VII. izdali će vjerojatno
 tokom ove godine.

**PAPINO SVETIČILISTE »GREGO-
 RIJANA«** u Rimu u akademskom godi-
 ni 1948-49. ima svega 1920 slušača, i to
 iz 32 države odnosa iz 414 biskupija i
 73 redi li kongregacije. Bogoslovski
 fakultet ima 1948 slušača, filozofski fa-
 kultet 510, fakultet za crkveno pravo
 220, fakultet za crkvenu povijest 76,
 misiolški fakultet 6. Ostali slušači na-
 laze se u različnim pripravnim teča-
 žnjama.

OPAT IJA I CRKVA »FOSSANOVA«
 u rimskoj pokrajini, gdje je umro sv.
 Toma Akvinski, bit će obnovljene od
 1950. godine. Opatija je stradala od
 bombardiranja za vrijeme rata.

U LENJINGRADU otvorena je izlož-
 ba slava. Izloženo je oko 2.000 slika iz
 Dresdana, među njima čuvena Sikstinska
 Madona od Rafaela, autoportret od
 Rafaela i tri slike od Correggia.

KARDINAL FAULHABER, nadbiskup
 münchenski i freisingki, koji je ne-
 davno slavio svoju stogodišnjicu, do-
 čel je od poklona svibnja boravio u
 Rimu, primljen je 4. lipnja u općotaj-
 nu audijenciju od Sv. Oca.

BELGIJSKO HODOČASCE. — Dne
 13. svibnja o. g. Sv. Otac je primio u
 audijenciju veliko hodočaće belgijskih
 katolika.

URUGVAJCI KOD SV. OCA — U
 srijedu, 8. lipnja o. g. Sv. Otac je pri-
 mio u audijenciju grupu urugvajskog
 narodnog hodočaća.

Knjaza prijatelja

Velika izmorenost, iznemoglost, slabost, koja osjećam, sila me na Blatkovski misli. Čini se, ovo može proizvesti samo velika bolest. Zanim bolnika soba, pa još uvijek dosta nepoznatu osobina...

Njega irabama... To osjećam i ojed-
 no počinjam da radim. Prijatelj —
 na, da mi nešto pošalje ili posređuje.
 Ja sve to ne trebam. Misli je potreban
 Baš sama.

Njegova će mi prisutnost sve dati.
 Ja ću biti posve ali, fedi, sigurno se
 ću osjećati. Bit ću posve srećan... On
 će mi upućivati svaku molbit.

Sunce tane moji se misli i život
 zaustavlja na pozivu: O dođi, veliki
 Prijatelju!

Tešije otvorena osoba. Divno etruji
 svjetli zrak i nosi ugodne mirise ljete-
 no jutra. Kako je ugodno! Pomisljam:
 je to početak dana, koji će lijepo sv-
 ritati.

Najodnosno se otvaraju vrata i tih:
 »Hvaljen Isus! rekao je sv. »Hvaljen
 hvaljen Isus!«, odgovorim, a zatim ve-
 selo: »Uditelje!«

Kolike li radosti... Prijatelj svoj
 ulazi skromno i bez riječi. No taj ulaz-
 zak govori ljubav, koju nitko ne može
 u potpunosti shvatiti. Najveći, Najsl-
 najni, Najmoćniji, a usao kao da se boji,
 sakriven u maloj posudici.

Tajna... Povrno Gosdu daje se pe-
 sečno napojanje.

Kroz kratko vrijeme pod prilhanom
 bijele Hostije primio sam velikog Pri-
 telja i mislio o nesvahaenoj ljubavi.

Koliko Ti hvala, tih sapčeni, prego-
 bi, Prijatelju! Ti si mi dao sve, sams
 aebe — bez koga je sve ništa. A pos-
 dovatit nešto u čemu je sve dobro —
 kolikog li veselja i zadovoljstva!

Mislj dijeoga dana zaustavljuje se
 na sreći, koja prolazi iz riječi: »Tvo
 blaguje Tijelo moje ostaje u meni i ja
 u njemu. A eto, sada sam Te blago-
 vao, sjeđinjen sam s Tobom. Ti ostaješ
 trajno kod mene.

I sada mi je sve jasno... Ja sam jak,
 jer si Ti kod mene.

Svjedočanstva

Newton (Njujork) veliki engleski fizi-
 čar i astronom, jedan od najvećih fizi-
 čara i astronoma svijeta, napisao je u
 jednoj svojoj knjizi ovo: »Čudnovato
 utrošstvo sunca, zvijezda i planeta
 moglo je biti mnogo po naratu, biće,
 koje je sveznačije i svemogućije. Ako je
 svaka zvijezda stajatića središta jed-
 nog sunčanog sistema, koji je aličan
 našemu, onda je čitav svemir, koji je
 uređen po jednom ledinstvenom nar-
 tu, kraljevstvo jednoga i istoga Vlada-
 ra. In ovoga zaključujemo, da je živ,
 premoćni i svemogućji Bog beskonačno
 svršeno biće, koji je visoko nad svima
 svemirskim stvjetovima.«

Newton je o sebi napisao sljedeće:
 »Ne znam, što ljudi misle o meni. Ja
 sam naj izgledam kao dijete, koje se
 igra na morakoj obali i tu i tamo nađe
 koju više ili manje vrijednu školjku,
 dok veliki ocean istine stoji predomom
 potpuno skriven... Ono, što mi znamo,
 to je samo kapljica, a ono, što ne z-
 namo, to je ocean.«

Nad grobom Newtona stoji natpis:
 »Tu živio Newton, žarki, duhasti
 i ustrajni istraživač prirode, povijesti
 i Sv. Pisma. Svojom mudrošću je do-
 kazivao veličinu uzvišenoga Boga, a
 svojim životom je pokazivao evanđe-
 sku jednost. nec.«

Robert Mayer, jedan od najvećih ma-
 demnih fizičara izjavio je: »Prava nau-
 ka nije ništa drugo nego osnovna
 škola kršćanstva.«

Francuski filozof besvjerna Rousseau
 (Rus) izjavio je ovo o povijesnoj istini
 Evanđelja: »Pčest istina Evanđelja
 tako je velika, da iznemoguje. Evanđelja
 su pisana tako, da se ne daju opo-
 štati, a događaji, koje ona opisuju, tako
 su priprosto, ali iskreno ispriprivedeni,
 da ih u takvom obliku nije bilo mo-
 guće izmisliti. Nitko ne osporuje istin-
 ost Sokratovih djela, premda ona nisu
 ni izdaleka tako vjerodostojna kao Kri-
 stova djela.«